

7. Кад би ми разумели На што Бог, страдање шаље,
Божјим путем радо би Ишли, куд' нас води даље:
Видели би плод што пре, Што из страдње извире.

244. У ВРЕМЕ ЧЕКАЊА

(Пр. Сол. гл. 10. 28. *Чекање ѿправед. ѿреѿвориће се у радосѿи*)
(На глас бр. 182.)

1. Чекање је школа, што се овде
Започиње, чим дођеш на свет,
А свршује тада, кад у миру
Дух наш пође, к' небу узме лет.
2. Чекати су морали на земљи.
Што их Господ избра за смер Свој:
Аврам, Јосиф и Давид и други,
Многих јоште избраника број.
3. И Спас исти, круна човечанства,
Чекао је у животу Свом:
Кроз ноћ само иш'о је к' престолу,
Кроз страдање у очински дом.
4. Гледај: тежак у надању своме
Семе баца у земљице груд,
И он чека тад' у име Божје,
Док пролећем не никне му туд.
5. Пролетњим ће сунцем мало узрет',
Истом јесен богат носи род,
Без чекања не ће бит' милине,
Да се збере изобилни плод.
6. Бог је често изненада дао,
Што се срце не надаше пре, -
Па нека нас то оживи свагда
Да чекамо, што обећа све!
7. Ни једна се Њег'ва реч не губи;
Ма да с' чини да ј' далеко то,
Племенито лагано се роди,
А најлепше, код Господа ј' то.
8. Храбро пођи напред к' својој мети,
Кад чекање тешко ти буде:

Јер тамо ћеш наћи браћу своју,
Кој' с' борише - победише све.

9. Победићеш кроз патње чишћења,
Чист, подобан Спасу бићеш ти,
И способан уживат' радости;
Зато радо чекај и трпи!

10. Чекат', трпит' у тишини свакој,
Блаженства је вечитога знак,
И навештај новог живота,
Где светлости славе сија зрак.

245. ПЛОД СТРАДАЊА

(Јевр. гл. 12, 11. 1 Петр. 4, 12. 13. Римљ. 8, 17. 18. 2 Кр. 4, 17.)
(На глас бр. 39. и 189.)

1. После врелог претапања - К'о што с' злато огњем проба -
Вера прима печат свој; Тако тек кроз патње тешке,
Бог приправља избранике Свој радости небесној.
2. Учитељ ће благи теби Слику Своју да ужљеби,
Кад страдаш кроз овај век! К'о што ј' Творац тела тога.
Он ће бити и другог На страдања путу тек.
3. Страдња уде непокорне У послушност ту доведе,
Да с' покоре Христу сви! Да Он снаге малаксане
На светиње дело могне Благ и тих обновити.
4. Страдња збира нам умове, Да нам душа не пропадне,
У сликама света тог; Она ј' к'о анђелска стража,
У савети нашој сада Одржава реда свог.
5. Страдња наше срце учи Појат псалме за вечности.
С' чежњом тамо хитити, - Где ћ' блажени палмоносци,
И са харфом славопојци Пред престолом стојати.
6. Страдањем се напредује, Њим се тело освећује
За спавање у гробу; Оно ј' к'о радостан весник
Животних снага прољетних, Зове мртве к' животу.
7. Страдања чини вером крепке, И понизне, благе, кротке
Ученике Христове. Овде с' страдња терет зове,
Достојанство тамо ј' горе, Које с' сваком не даје.